

AÇIK MEKTUP

BASIN. BASIN BASIN BİR ŞEY OLMAZI..

Merhaba. Hey merhaba! Beni duyabiliyor musunuz? Efendim? Evet , evet ben sizi duyuyorum. Ama beni kimse duymaz.

Ben şu anda küçük bir köyde, mütevazı eczanemde oturmuşum, oturmuşum da bir türkü tutturmuşum. Kim duyabilir beni? Kendimden başka! Benim geçmişim mi var, yoksa geleceğim mi? Varsa da ben mi bileceğim benim geçmişimi ve geleceğimi. Koca koca siyasiler, koca koca bürokratlar ve büyük büyük emekli bürokratlar dururken. Benim ne haddime? Hatta savcıların. Ben küçük bir köydeki, o küçük eczaneme bakmalıyım. Enseme şaplak vuruldu mu lokmamı vermeliyim.

Siyasi erk bir karar verdiğinde aynen uygulanmalıdır. Kesinlikle eleştirilmez. Bu kararın sonucunda, yıllar sonra bir fatura çıkacaksa, yine biz kuzu, kuzu bu faturayı ödemeliyiz. Ama kesinlikle karar anında fikrimizi söylememeliyiz. Ha! Söylesek ne olur? Hiçbir şey olmaz. Çünkü bizi kimse duymaz. Duyması ve duyurması gerekenler; size mi soracaklar neyin ne olduğunu ? Tabii ki ense kulak yerinde insanlara soracaklar ve onlar da doğrusunu söyleyecekler ve yazması gerekenler de o doğrultuda yazacaklardır.

1 Ocak 2002 tarihinden itibaren mesleğimizle ilgili gibi görünen çok hareketli günler yaşadık. Mesleğimizle ilgili gibi görünen diyorum, çünkü o sadece madalyonun bir yüzü. İkinci yüzünde ne vardı dersiniz, eksik söylersiniz çünkü günümüzde artık madalyonların iki yüzü yok. Bin bir yüzü var, hatta fazlası. Günümüzde medya kendine en fazla izlenmeyi sağlayacak yüzü kullanıyor. Mevcut yöneticilerin de pek hoşuna gidiyor. Çünkü Hoca Nasrettin gibi, halkımız ışık olan yerde arıyor , başka yerde düşürdüğü parasını. Halbuki düşürdüğü yerde arasa birçok kişinin rahatı kaçacak.

Modern devlet yapısında uygulanacak kurallar yazılıdır. Yasalar yönetmelikler yazılıdır. Ve anayasada Türkiye Cumhuriyeti Devleti Demokratik, Laik Sosyal Hukuk Devletidir der. Peki madalyonun bu tarafına bakan , daha doğrusu madalyonun bu yüzlerini irdeleyen , tartışan kaç yayın oldu. (Bu konuları tartışan ve yazanları tenzih ederim.)

Demokratik bir ülkede yapılan bir sözleşme gereği Bağ-Kur satın aldığı ilacın bedelini eczanelere 30 (ithal) ve 60 (yerli) günde öder demektir. Uygulamada ise 90 ve 120 günlerde uygulanmaktadır. Dedik. Çok mu karmaşık? Anlaşılmıyor mu?

Anayasa madde :18

"Hiç kimse zorla çalıştırılmaz. ANGARYA YASAKTIR."

Eczacıya uygulanan angaryaya kim karşı çıktı?

Tüm etkili etkisiz, yetkili yetkisiz, ilgili ilgisiz kişiler tarafından açıklamalar yapıldı. Yerel basında boy boy yazılar çıktı. Eczacılar çarpmışa gerildi. Hatta kendine durumdan vazife çıkaranlar oldu. Devlet adına konuşular. **DEVLETLE PAZARLIK OLMAZ** dediler.

Arası bulucular tayin ettiler. Bazıları da kendi kendilerini arabulucu tayin etti. Oysa konu hakkında biraz bilgilendirme zahmetinde bulunsalardı, bu yaptıklarının çok anlamsız olduğunu kavrayıverirdiler. Çünkü biz yurttaşlar Patagonyada yaşamıyoruz. Biz Büyük Önder Atatürk'ün ve silah arkadaşlarının kanları pahasına ve yedi düvele baş kaldırarak ve Türk gençliğine emanet ettiği Demokratik, Laik, Sosyal Hukuk Devleti olan Türkiye Cumhuriyeti'nde yaşıyoruz. Ve bu sözü edilen sıfatlar sadece anayasa kitapçığında yer alsın diye yazılmamıştır.

Dolayısıyla biz eczacılar ve adı geçen kurum birer kan davalı aşiret değiliz. Ve de arabulucuya gereksinimimiz yoktur. Cumhuriyet yurttaş olma bilinci olan herkes şunu bilir ki bu ülkede kuvvetler ayrılığı vardır ve bunlardan biri de hukuktur. Ve herkese lazımdır. Ve yok sayılmaz.

İşin bir de demokratik yanı vardır. **DEMOKRATİK TOPLUM OLMA ŞARTI ÖRGÜTLÜ TOPLUM OLMAKTAN GEÇER.**

Kendini demokrat zannedenler veya öyle tanıtanlar samimi iseler, örgütlü bir meslek gurubunun bu tavrını desteklemesi gerekmez mi? Örgüt yöneticileri eleştirilebilir ama hareketin eleştirisi başka anlam taşır. Hele hele bir de gerçekler göz ardı edilerek hedef şaşırtarak yayın yapmak demokrat olmaya uyuyor mu?

Madalyonun bir de sosyal devlet yanı var. Bütün bu toz duman arasında sosyal yardım kurumları ve sosyal devlet olma şartı hiç irdelenmedi. Sosyal yardım kurumlarında her şey süt liman, bütün problem eczacılara mantığı sizce madalyonun hangi yüzü?

Peki uluslar arası sermayenin salyalarını aktaran zincir eczaneler?

Peki Sayın Sağlık Bakan'ının tabiriyle 14000 fazla eczane? Kim sebep oldu bütün bunlara?

27 mayıs 1960 Devriminden sonra yapılan ilk beş yıllık kalkınma planına göre 1969 yılında 100, 1970 yılında 100, 1971 yılında 200 eczacı açığı olacağı ön görülüyordu. Bunun üzerine 1963 yılında ilk özel eczacılık okulu açıldı. 1968 üniversite olayları sırasında elime geçen 1966 rakamlarına göre tüm ülkede 1750 eczacı vardı. Sonra 1971 yılında 12000 eczacıdan bahsediliyordu. Sadece eczacı mı hayır bir o kadar da mimar mühendis ve diş hekiminden bahsediliyordu. Bu ne biçim bir planlamaydı? Ne zamana kadar? Ta ki 1970 yılında "Özel Okullar Anayasaya Aykındır" boykotuna kadar. Boykotumuz 1971 yılı 20 ocağına kadar sürdü. O gün Anayasa Mahkemesi özel okullar anayasaya aykındır kararı verdi. Biz de boykotu bitirdik.

Diyeceğim şu ki; Ey sevgili arkadaşlarım, meslektaşlarım, sevenlerim sevmeyenlerim hepinizi sevgiyle kucaklarım. Hayatımda aldığım tek disiplin cezası o büyük boykotun yöneticiliğindedir. Ve bunu şerefle taşıyacağım.

İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesine kendi imal ettiğim tahta bavulumla gittim. 1968 üniversite olaylarında bulundum. Kapıda nöbetçi olarak. O olayda güzel insanlar tanıdım. Olaylara şahit oldum. Kendimi tanıdım.

Hani o tahta bavulla gelen öğrenci 1969 yıl başında bir yeni yıl kartı aldı. Hem de kartı iki kız arkadaşı imzalamıştı. Orada yazılanların dışına hayatım boyunca çıkamadım. Kartta yazılanlar ne mi diyorsunuz? Bakın şöyleydi kart:

"Başklar doluya tutulunca çilgindir kendi kavgasını düşünen Çilgindir kendi kavgasını düşünen ortak kavganın göbeğinde"
"ARAGON"

İşte o gün bu gündür bu iki dize yol gösterici oldu bana. Birlikte yola çıktığımız arkadaşlara ithaf olunur.

Merhaba! Hey merhaba.

Beni duyan var mı?

Ben sizi duyuyorum.

Kalın sağlıcakla.

Ecz. Üzeyir KORKMAZ